

848**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 7 września 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 740) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zaświadczenie o okresach służby w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury, sporządzone na podstawie dokumentów potwierdzających pełnienie służby w tych warunkach,”

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) orzeczenie komisji lekarskiej o niezdolności funkcjonariusza do służby i zaliczeniu do jednej z grup inwalidzkich, a w przypadku funkcjonariusza, którego nie skierowano do komisji lekarskiej — protokół z warunków i przebiegu służby,”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Okresy pełnienia służby w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury potwierdza w formie zaświadczenia przełożony uprawniony do mianowania funkcjonariusza na stanowisko służbowe.

1b. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1a, wydaje na żądanie funkcjonariusza, który spełnia warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1, właściwa komórka kadrowa, najpóźniej w dniu zwolnienia ze służby.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka***849****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 6 września 1999 r.

w sprawie sposobu ewidencjonowania przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną Rzeczypospolitej Polskiej przebiegu granic i powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa.

Na podstawie art. 26 ust. 2a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 i Nr 43, poz. 241, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 103, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 115, poz. 741 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przebieg granic i powierzchnie jednostek podziału terytorialnego państwa ewidencjonuje się w państwowym rejestrze granic i powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa, zwanym dalej „rejestrem”.

§ 2. Rejestr jest urzędowym, komputerowym zbiorem danych opisowych i kartograficznych o przebiegu granic i powierzchniach jednostek podziału terytorialnego państwa i stanowi część centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

§ 3. Rejestr prowadzą:

1) Główny Geodeta Kraju w części dotyczącej przebiegu granic i powierzchni województw,

2) wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego działający w imieniu wojewody, zgodnie z ich właściwością miejscową, w części

dotyczącej przebiegu granic i powierzchni gmin i powiatów.

§ 4. 1. Wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego otrzymują wojewódzkie bazy danych rejestru z centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

2. Wojewodowie i starostowie współdziałają z Głównym Geodetą Kraju przy prowadzeniu rejestru poprzez przekazywanie do centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego wykazów współrzędnych wraz z opisem dokonanych zmian przebiegu granic jednostek podziału terytorialnego państwa.

§ 5. Prowadzenie rejestru polega na:

- 1) aktualizacji i utrzymywaniu wzajemnej zgodności krajowej i wojewódzkich baz danych rejestru,
- 2) utrzymywaniu systemów obsługujących bazy danych rejestru w gotowości operacyjnej,
- 3) sporządzaniu według stanu na dzień 1 stycznia, w terminie do dnia 1 lutego każdego roku, krajowego wykazu powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa, stanowiącego podstawę sporządzania krajowego wykazu gruntów i budynków,
- 4) udostępnianiu danych zawartych w rejestrze.

§ 6. Powierzchnie jednostek podziału terytorialnego państwa wykazuje się w hektarach z dokładnością zapisu do jednego hektara oraz dodatkowo w km² z dokładnością zapisu do jednego km².

§ 7. Zmiany w rejestrze wprowadza się na podstawie:

- 1) umów międzynarodowych dotyczących przebiegu granic państwowych,
- 2) aktów prawnych w sprawie tworzenia, łączenia, znoszenia i podziału jednostek podziału terytorialnego państwa lub zmiany ich granic,
- 3) ostatecznych decyzji administracyjnych i prawomocnych orzeczeń sądowych dotyczących przebiegu granic nieruchomości będących jednocześnie granicami jednostek podziału terytorialnego państwa,
- 4) opracowań geodezyjnych i fotogrametrycznych przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, określających lub uściślających położenie punktów granicznych.

§ 8. 1. Dane dotyczące położenia punktów załamania granic jednostek podziału terytorialnego państwa, związane ze zmianą przebiegu granic tych jednostek lub modernizacją ewidencji gruntów i budynków, wprowadza się do rejestru na podstawie współrzędnych tych punktów uzyskanych w wyniku pomiarów geodezyjnych przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

2. W przypadku niemożności uzyskania współrzędnych punktów załamania granic jednostek podziału terytorialnego państwa w wyniku pomiarów geodezyjnych przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, dopuszcza się określenie tych

współrzędnych z map znajdujących się w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

3. Sposób oznaczania punktów załamania granic jednostek podziału terytorialnego państwa określa załącznik do rozporządzenia.

§ 9. 1. W celu aktualizacji rejestru starostowie przekazują właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi nadzoru geodezyjnego i kartograficznego aktualne dane o przebiegu granic jednostek podziału terytorialnego państwa, w terminie 14 dni od dnia:

- 1) wejścia w życie aktów prawnych, o których mowa w § 7 pkt 1 i 2,
- 2) przekazania przez właściwe organy ostatecznych decyzji administracyjnych, a przez sądy — prawomocnych orzeczeń, o których mowa w § 7 pkt 3,
- 3) przyjęcia do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego opracowań geodezyjnych i fotogrametrycznych, o których mowa w § 7 pkt 4, nie związanych z aktami prawnymi, ostatecznymi decyzjami i prawomocnymi orzeczeniami sądowymi wymienionymi w § 7 pkt 1—3.

2. Wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego są obowiązani:

- 1) aktualizować wojewódzkie bazy danych rejestru w terminie 14 dni od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 1,
- 2) przekazywać do centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego kopię zaktualizowanej bazy wojewódzkiej wraz z opisem dokonanych zmian, w terminie 14 dni od dnia zakończenia aktualizacji bazy.

3. Główny Geodeta Kraju zapewnia:

- 1) aktualizację krajowej bazy danych rejestru w terminie 14 dni od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2,
- 2) uzgodnienie danych w przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi baz sąsiednich województw lub między danymi bazy krajowej a danymi baz wojewódzkich.

§ 10. W celu wykonania krajowego wykazu powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa, o którym mowa w § 5 pkt 3, wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego przekazują do centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w terminie do 15 stycznia każdego roku, zaktualizowane na dzień 1 stycznia kopie wojewódzkich baz danych rejestru.

§ 11. Organy prowadzące rejestr zabezpieczają bazy danych rejestru przed zniszczeniem i dostępem do nich osób nieupoważnionych.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

w z. *B. Borusewicz*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 września 1999 r. (poz. 849)

SPOSÓB OZNACZANIA PUNKTÓW ZAŁAMANIA GRANIC JEDNOSTEK PODZIAŁU TERYTORIALNEGO PAŃSTWA

Punkty załamania granic jednostek podziału terytorialnego państwa dzielą się na dwie grupy:

- a) punkty węzłowe — punkty, w których zbiegają się co najmniej 3 odcinki granic podziału terytorialnego państwa,
- b) punkty pośrednie — punkty załamania linii granicznej, leżące pomiędzy punktami węzłowymi.

Oznaczenie punktu węzłowego

Oznaczenie punktu węzłowego składa się z ośmiu części:

1. Współrzędne punktu węzłowego w państwowym systemie odniesień przestrzennych, ustalonym na podstawie odrębnych przepisów.

--	--	--	--	--	--	--	--

2. Informacja o województwie lub województwach, z którymi jest związany punkt węzłowy.

--	--	--	--	--

W pola należy wpisać identyfikatory województw zgodnie z rejestrem terytorialnym prowadzonym przez Główny Urząd Statystyczny.

- Jeżeli punkt węzłowy jest położony na granicy województwa lub województw, należy wypełnić 4, 3, 2 lub 1 pole, zależnie od zaistniałej sytuacji. W pola nie wypełnione należy wpisać cyfrę 0.
- Jeżeli punkt węzłowy jest położony wewnątrz województwa, należy wypełnić pierwsze pole, a w pozostałych wpisać cyfrę 0.

3. Informacja o powiecie lub powiatach, z którymi jest związany punkt węzłowy.

--	--	--	--	--

W pola należy wpisać identyfikatory powiatów zgodnie z rejestrem terytorialnym prowadzonym przez Główny Urząd Statystyczny.

- Jeżeli punkt węzłowy jest położony na granicy powiatu lub powiatów, należy wypełnić 4, 3, 2 lub 1 pole, zależnie od zaistniałej sytuacji. W pola nie wypełnione należy wpisać cyfrę 0.
- Jeżeli punkt węzłowy jest położony wewnątrz powiatu, należy wypełnić pierwsze pole, a w pozostałych wpisać cyfrę 0.

4. Informacja o gminie lub gminach, z którymi związany jest punkt węzłowy.

--	--	--	--	--

W pola należy wpisać identyfikatory gmin zgodnie z rejestrem terytorialnym prowadzonym przez Główny Urząd Statystyczny.

- Zależnie od sytuacji należy wypełnić 4, 3, 2 lub 1 pole. W pola nie wypełnione należy wpisać cyfrę 0.

5. Oznaczenie miasta lub miast, z którymi związany jest punkt węzłowy.

--	--	--	--	--

W pola należy wpisać identyfikatory miejscowości zgodnie z rejestrem terytorialnym prowadzonym przez Główny Urząd Statystyczny.

- Liczba wypełnionych pól jest zależna od konkretnej sytuacji. W pola nie wypełnione należy wpisać cyfrę 0.
- Jeżeli miasto jest położone całkowicie wewnątrz gminy, należy jeden z punktów załamania granicy przyjąć jako punkt węzłowy i wypełnić tylko jedno pole. W pola nie wypełnione należy wpisać cyfrę 0.

6. Oznaczenie dzielnicy lub dzielnic, z którymi związany jest punkt węzłowy.

--	--	--	--	--

W pola należy wpisać identyfikatory dzielnic zgodnie z rejestrem terytorialnym prowadzonym przez Główny Urząd Statystyczny.

- Liczba wypełnionych pól jest zależna od konkretnej sytuacji. W pola nie wypełnione należy wpisać cyfrę 0.

7. Informacja o położeniu punktu węzłowego.

--

- Jeżeli punkt jest położony na granicy państwa, w polu wpisujemy cyfrę 1, w pozostałych przypadkach cyfrę 0.

8. Sposób pozyskania współrzędnych punktu węzłowego.

--

- Jeżeli współrzędne pozyskano na podstawie pomiarów geodezyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia, w polu należy wpisać cyfrę 1.
- Jeżeli współrzędne pozyskano z map, o których mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia, w polu należy wpisać cyfrę 2.

Oznaczenie punktu pośredniego

Oznaczenie punktu pośredniego składa się z pięciu części:

1. Współrzędne punktu pośredniego w państwowym systemie odniesień przestrzennych, ustalonym na podstawie odrębnych przepisów.

--	--	--	--	--

2. Kolejny numer punktu pośredniego.

3. Współrzędne początkowego punktu węzłowego linii granicznej, na której jest położony punkt pośredni.

4. Współrzędne końcowego punktu węzłowego linii granicznej, na której jest położony punkt pośredni.

5. Sposób pozyskania współrzędnych punktu pośredniego.

— Jeżeli współrzędne pozyskano na podstawie pomiarów geodezyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia, w polu należy wpisać cyfrę 1.

— Jeżeli współrzędne pozyskano z map, o których mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia, w polu należy wpisać cyfrę 2.

850

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 sierpnia 1999 r.

w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną.

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 34, poz. 145, z 1997 r. Nr 111, poz. 726 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 778) zarządza się, co następuje:

§ 1. Współpraca urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną polega na:

- 1) współdziałaniu w zakresie:
 - a) ratowania życia ludzkiego na morzu,
 - b) koordynacji akcji: przeciwpowodziowych, przeciwsztormowych i przeciwpożarowych,
 - c) nadzoru nad porządkiem żeglugowym,
 - d) nadzoru przeciwpożarowego w polskich obszarach morskich oraz morskich portach i przystaniach,
 - e) kontroli i nadzoru ruchu morskiego;
- 2) wzajemnej wymianie informacji i współdziałaniu w zakresie:
 - a) bezpieczeństwa żeglugi morskiej,
 - b) korzystania z dróg morskich, portów i przystani,
 - c) bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego,
 - d) prowadzenia prac podwodnych i wydobywania mienia z morza,
 - e) ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniami wskutek korzystania z morza oraz przez zatapianie odpadów i innych substancji w zakresie nie uregulowanym przepisami prawa geologicznego i górniczego,
 - f) warunków żeglowności dróg morskich oraz porządku portowo-żeglugowego,

g) sytuacji lodowych, sztormowych i powodziowych.

§ 2. 1. Urzędy morskie współdziałają z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej w zakresie:

- 1) prowadzonych badań hydrograficznych i pomiarów geodezyjnych,
- 2) oznakowania nawigacyjnego dróg morskich, portów i przystani morskich,
- 3) wyznaczania dróg morskich, red i kotwicowisk oraz ustalania ich wielkości,
- 4) opracowywania wydawnictw kartograficznych i nautycznych, w tym ostrzeżeń nawigacyjnych,
- 5) współpracy międzynarodowej z zakresu hydrografii i oznakowania nawigacyjnego z Międzynarodową Organizacją Hydrograficzną (IHO) oraz Międzynarodowym Stowarzyszeniem Zarządów Latarni Morskich (JALA),
- 6) budowy i utrzymania systemów radionawigacyjnych.

2. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej w ramach współdziałania określonego w ust. 1:

- 1) wykonuje, opracowuje i nadzoruje pomiary hydrograficzne na polskich obszarach morskich dla opracowania urzędowych map morskich i innych wydawnictw oraz bezpieczeństwa żeglugi,
- 2) prowadzi prace geodezyjne na polskich obszarach morskich, w pasie nadbrzeżnym i w portach morskich i przystaniach,
- 3) redaguje, opracowuje i wydaje: mapy morskie, loce, spisy świateł i sygnałów nawigacyjnych, spisy radiostacji nautycznych, „Wiadomości Żeglarskie” oraz inne urzędowe publikacje,
- 4) redaguje i rozpowszechnia ostrzeżenia nawigacyjne opracowane na podstawie otrzymanych informacji,